

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 12 czerwca 2017 r. – Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc.cons.arl**

(Sprawa C-351/17)

(2017/C 330/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autolinee Toscane SpA

Strona pozwana: Mobit Soc.cons.arl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007⁽¹⁾ (zwłaszcza w odniesieniu do zawartego w lit. b) i d) zakazu udziału przez podmiot wewnętrzny w przetargach organizowanych poza terytorium właściwego organu lokalnego), powinien być stosowany także do zamówień udzielonych przed wejściem w życie tego rozporządzenia?
- 2) Czy pojęcie „podmiot wewnętrzny” – zgodnie z tym rozporządzeniem i ewentualnie per analogiam z utrwalonym orzecznictwem dotyczącym świadczenia usług in house [in house providing] – może obejmować podmiot prawa publicznego posiadający osobowość prawną, któremu organy państwowe udzieliły bezpośrednio zamówienia na świadczenie lokalnych usług transportowych, w sytuacji, gdy pod względem organizacyjnym i w zakresie kontroli pozostaje on w bezpośrednim związku z tym organem i którego kapitał zakładowy znajduje się w posiadaniu tego państwa (w całości lub częściowo – razem z innymi podmiotami publicznymi)?
- 3) Czy w przypadku bezpośredniego udzielenia zamówienia na usługi objęte zakresem stosowania przepisów rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, fakt, że po udzieleniu zamówienia wspomniany wyżej organ państwowy tworzy organ administracji publicznej posiadający uprawnienia organizacyjne w zakresie rozpatrywanych usług (przy czym państwo zachowuje wyłączne uprawnienie do przyznania koncesji), niepełniący żadnej „analogicznej kontroli” nad podmiotem, któremu bezpośrednio udzielono zamówienia na świadczenie usług, jest okolicznością wyłączającą stosowanie art. 5 ust. 2 rozporządzenia do udzielenia rozpatrywanego zamówienia?
- 4) W sytuacji gdy pierwotna data wygaśnięcia umowy zawartej w wyniku bezpośredniego udzielenia zamówienia, przekracza okres trzydziestoletni, upływający z dniem 3 grudnia 2039 r. [bieg terminu od daty wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1370/2007], czy powoduje to niezgodność udzielenia zamówienia z zasadami, o których mowa w art. 5 w związku z art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia, czy też należy automatycznie uznać, że tę nieprawidłowość konwaliduje, ze wszelkimi skutkami prawnymi, dorozumiane ograniczenie umowy „z mocy prawa” (art. 8 ust. 3 akapit drugi) do tego trzydziestoletniego terminu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. 2007, L 315, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 21 czerwca 2017 r. – Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd/Ministero
dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli**

(Sprawa C-375/17)

(2017/C 330/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona odwołanie: Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd

Druga strona postępowania: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii – a w szczególności swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług, jak i zasady niedyskryminacji, przejrzystości, wolnej konkurencji, proporcjonalności i spójności – należy interpretować w taki sposób, że stoi ono na przeszkodzie przepisowi prawa, jak ten zawarty w art. 1 ust. 653 legge di stabilita 2015 [ustawy o stabilności budżetowej na rok 2015] i we właściwych przepisach wykonawczych, który przewiduje wyłączny model udzielenia koncesji monopolizing w odniesieniu do świadczenia usługi gry w Lotto, ale już nie dla innych gier, zakładów bukmacherskich i zakładów wzajemnych?
- 2) Czy prawo Unii – a w szczególności swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług oraz dyrektywę 2014/23/UE⁽¹⁾, jak i zasady niedyskryminacji, przejrzystości, wolnej konkurencji, proporcjonalności i spójności – należy interpretować w taki sposób, że stoi ono na przeszkodzie ogłoszeniu o przetargu przewidującemu podstawową wartość zamówienia, która jest znacznie wyższa i nieuzasadniona w odniesieniu do wymogów dotyczących sytuacji ekonomicznej i finansowej oraz zdolności techniczno-organizacyjnych, takich jak te przewidziane w pkt 5.3, 5.4, 11, 12.4 i 15.3 specyfikacji warunków udzielenia koncesji celem udzielenia koncesji na grę w Lotto?
- 3) Czy prawo Unii – a w szczególności swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług oraz dyrektywę 2014/23/UE, jak i zasady niedyskryminacji, przejrzystości, wolnej konkurencji, proporcjonalności i spójności – należy interpretować w taki sposób, że stoi ono na przeszkodzie przepisowi prawa przewidującemu wprowadzenie faktycznej alternatywy pomiędzy uzyskaniem nowej koncesji, a dalszym korzystaniem z wolności świadczenia różnych usług w zakresie zakładów w kontekście transgranicznym, alternatywy takiego rodzaju jak ta wynikająca z art. 30 projektu umowy koncesyjnej, tak że decyzja o udziale w postępowaniu mającym na celu udzielenie nowej koncesji prowadziłaby do rezygnacji z działalności transgranicznej, pomimo że zgodność prawem tej ostatniej działalności została wielokrotnie stwierdzona przez Trybunał Sprawiedliwości?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 10 lipca 2017 r. – Bundesrepublik Deutschland/Touring Tours und Travel GmbH

(Sprawa C-412/17)

(2017/C 330/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i wnosząca kasację: Bundesrepublik Deutschland

Strona skarżąca i druga strona postępowania kasacyjnego: Touring Tours und Travel GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 67 ust. 2 TFUE oraz art. 22 i 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeksu granicznego Schengen)⁽¹⁾ sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu państwa członkowskiego, w wyniku którego przedsiębiorstwa autobusowe prowadzące regularne przewozy przez wewnętrzną granicę Schengen zobowiązane są do kontrolowania dokumentów uprawniających do przekroczenia granicy swoich pasażerów przed przekroczeniem granicy wewnętrznej, aby przeciwdziałać przewozowi cudzoziemców bez paszportu i dokumentu pobytowego na obszar Republiki Federalnej Niemiec?